

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Ústavní soud k účinkům doručení zásilky vyrozuměním adresáta o možnosti vyzvednout si ji na poště

Okamžikem doručení písemností obsahujících jednostranný hmotněprávní úkon (jednání) nastávají ve smyslu ust. § 570 odst. 1 občanského zákoníku účinky právního jednání vůči adresátovi. Podpůrně platí vyvratitelná právní domněnka ve smyslu ust. § 573 občanského zákoníku, podle níž se má za to, že zásilka odeslaná prostřednictvím provozovatele poštovních služeb došla 3. pracovní den po odeslání nebo 15. pracovní den po odeslání, byla-li odeslána na adresu v jiném státu. Uvedená vyvratitelná domněnka se použije pouze v případech, kdy nebude tvrzen a prokázán jiný okamžik doručení.

V judikatuře i praxi se ustálil právní názor, že hmotněprávní zásilka se pokládá za doručenu nejpozději v den, kdy pošta vyrozuměla adresáta o tom, že si ji může vyzvednout, čímž se tzv. dostane do sféry dispozice adresáta.[1] Okamžik doručení se může posunout na další dny pouze tehdy, když vyzvednutí zásilky brání důležité objektivní okolnosti.

Nejvyšší soud ČR i ve svém rozsudku spis. zn. 26 Cdo 2734/2012, ze dne 28. 5. 2013, potvrdil, že zásilky s hmotněprávním úkonem (jednáním) je třeba považovat za doručené okamžikem, kdy se adresát měl možnost s jejich obsahem seznámit a nikoliv okamžikem, kdy byl adresát ochoten tak opravdu učinit, přičemž tyto závěry jsou platné i za účinnosti nového občanského zákoníku.

Nejvyšší soud ČR řešil případ nájemce, kterému byla doručována výpověď z nájmu bytu. Ten se domníval se, že mu výpověď byla doručena v den, kdy si ji vyzvedl na poště, a od uvedeného dne také odvozoval šedesátidenní lhůtu, kterou zrušený občanský zákoník stanovil v ust. § 711 odst. 4 k podání žaloby na její neplatnost.

V posuzovaném případě se žalobce v době doručování výpovědi zdržoval v místě svého bydliště, protože však nebyl zastížen, byla mu zásilka obsahující výpověď dne 3. 1. 2008 uložena u pošty, což mu bylo poštou oznámeno a byl vyrozuměn, že si ji může (téhož dne) vyzvednout. Tímto okamžikem se zásilka dostala do sféry jeho dispozice, hmotněprávní úkon, jež obsahovala, se stal perfektním, a bylo již jen na vůli žalobce, kdy (a zda vůbec) se s ní opravdu seznámí. Okolnosti, pro které si zásilku nevyzvedl již dne 3. 1. 2008 (byl v zaměstnání, z něhož se vrátil domů a seznámil s oznámením o uložení zásilky až v době, kdy pošta neměla otevřeno, avšak jednal bez prodlení a zásilku si vyzvedl hned následující den 4. 1. 2008, tj. při nejbližší možné příležitosti) označil Nejvyšší soud ČR lakonicky za toliko subjektivní povahy. Posledním dnem pro doručení žaloby na určení neplatnosti výpovědi soudu bylo tedy 3. 3. 2008. Závěr odvolacího soudu, že žaloba došla soudu dne 4. 3. 2008 byla podána až po uplynutí šedesátidenní lhůty proto označil za správný. Dále Nejvyšší soud poznamenal, že skutečnost, že žalobce vycházel z nesprávného data počátku lhůty a vyčkával s podáním žaloby až na poslední den takto chybně určené lhůty (přičemž ve skutečnosti se jednalo již o den následující po uplynutí správně stanovené lhůty), jde k jeho tíži.

Sporný případ však měl ještě dohru u Ústavního soudu, který nakonec zrušil uvedený rozsudek Nejvyššího soudu ČR zamítající dovolání proti rozsudku odvolacího soudu, jakož i samotný

předcházející rozsudek odvolacího soudu, kterým byla žaloba na neplatnost výpovědi z nájmu bytu zamítnuta. Ústavní soud však ve svém rozhodnutí (nález Ústavního soudu spis. zn. I. ÚS 2474/13 ze dne 1. 10. 2013) nijak nerozporoval závěr o okamžiku doručení zásilek obsahujících hmotněprávní úkon (jednání). Nájemce se zastal jenom z toho důvodu, že si tento objektivně nemohl vyzvednout zásilku v den, kdy obdržel vyrozumění o jejím uložení, neboť se kvůli delší pracovní směně v zaměstnání dozvěděl o písemnosti až tehdy, kdy již otevírací hodiny pošty skončily.

Ústavní soud byl na rozdíl od Nejvyššího soudu tohoto názoru, že okolnosti tvrzené stěžovatelem, tj. jeho pobyt v zaměstnání v průběhu otevíracích hodin pošty, kde byla zásilka uložena, s návratem domů až po skončení otevíracích hodin, jsou vskutku způsobilé založit "překážku, která až do [svého] odpadnutí objektivně vylučuje možnost nepřítomného adresáta seznámit se s obsahem jemu adresovaného projevu vůle" - obdobně jako by tomu bylo v případě, kdyby stěžovatel pobýval až do tohoto dne v nemocnici, v zahraničí či jinde mimo místo svého bydliště a do něj by se vrátil až následujícího dne. Stěžovatelem uváděné důvody tedy podle Ústavního soudu nejsou subjektivními, jak je označil Nejvyšší soud, neboť tvrzené okolnosti - jeho pobyt v zaměstnání, tj. mimo místo bydliště, až do skončení otevíracích hodin pošty - nezáležely na jeho vůli, respektive na ní nezáležely o nic více, než kdyby stěžovatel pobýval v nemocnici z důvodu nemoci či v zahraničí. Není možno po stěžovateli vyžadovat, aby se každý den během své pracovní doby vracel domů ověřovat, zda mu do schránky nebylo vhozeno oznámení o uložení zásilky obsahující hmotněprávní úkon, od jehož doručení se odvíjí určitá lhůta. Opačná interpretace okamžiku doručení hmotněprávních úkonů by nemohla být označena jinak než jako jsoucí v extrémním rozporu s principy spravedlnosti. Ústavní soud tedy uzavírá, že stěžovatelem tvrzené okolnosti jsou způsobilými založit překážku objektivně vylučující jeho možnost seznámit se se zasílanou výpovědí již dne 3. 1. 2008. Postup stěžovatele, který si zásilku s výpovědí vyzvedl na poště již dne následujícího, při první možné objektivní příležitosti tak učinit, zřejmě svědčí o tom, že stěžovatel se nesnažil vyhnout dřívějšímu převzetí zásilky, a fakticky tak odložit účinky doručení výpovědi; ba dokonce jeho postup nelze označit ani za liknavý, kterýžto by potenciálně také mohl nepřiměřeně poškozovat pronajímatele a vylučoval by přijetí závěru, že k doručení výpovědi došlo až dnem vyzvednutí zásilky na poště, nikoliv již dnem vhození oznámení o uložení zásilky do poštovní schránky nájemce.

Richard W. Fetter

[1] Dostupné na [www](http://www.epravo.cz), k dispozici >>> [zde](#).

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [AML - od zákona č. 253/2008 Sb. k AMLR: co konkrétně musí česká povinná osoba změnit do roku 2027](#)
- [Podmíněné propuštění ve světle zásady ústnosti a přímosti](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 37.: Povinná forma jednání ve smlouvách](#)
- [Poučení z krizového vývoje v kauze bitcoiny](#)
- [EUDAMED: Jednotná databáze mění pravidla hry na trhu zdravotnických prostředků](#)
- [Nový zákon o veřejných dražbách, aukce a obálkové metody](#)
- [Pohled přes hranice - natáčení pornografických klipů jako důvod výpovědi z nájmu bytu](#)

- [Nariadení EU o umělé inteligenci a jeho dopady na využití jazykových modelů v advokátní praxi](#)
- [Revize zájezdové směrnice: co přináší, co hrozilo a co to znamená pro praxi](#)
- [Kupní smlouva o převodu nemovitosti bez uvedení výše kupní ceny](#)
- [Druhá „tlačítková novela“: povinné tlačítko pro odstoupení od smlouvy](#)